

PRZYBYŁY (4) *part praet act*

sg m N przybyły (1). ◇ I przybyłym (1). ◇ pl G przybyłych (1). ◇ A subst przybył(e) (1).

Sł stp brak, Cn s.v. przybycień; przydatny, Linde w objaśnieniach s.v. 1. i 2. przybycień oraz przybyszowy.

1. *Który znalazł się gdzieś pokonawszy jakąś drogę; adventicius, extrarius Cn (2) :*

Wyrażenie: »nowo [dokąd] przybyły« (1): Ráz brát ieden zakonny/ nowo do Bononiei przybyły/ Przeorá o towarzyśzá ná rynek [...] prośił SkarŻyw 202.

a. *Który przyłączył się do kogoś udzielając wsparcia (tu: militarnego) (1) :* porázili ich [Moskwę] nálfzy w máłym poczcie y rozgromili/ złączywśzy fię z pofilkiem Swedow na ten czás przybyłym StryjKron 782.

2. *Który został uzyskany; afflicticius, ascitus, assumptus Cn (2) :*

Wyrażenie: »przybyłe pożytki« (2): Vrzędnicy w Ieśieni máią śpifác ták crefcencye iáko przypłodki/ y wśzelákie roczne przybyłe pożytki GostGosp 4, 4.

Synonim: 1. przybiegły.

Cf **PRZYBYĆ, PRZYBYTY**

LWil